

Finlandia

Analiza Rynku Turystycznego

Karolina Mika
Tir IV rok HOT 2
Nr Indeksu 32659

Spis treści

Wstęp	3
I. INFORMACJE OGÓLNE	4
1.1. Wprowadzenie.	4
1.1.1. Położenie.	4
1.1.2. Historia.	5
1.1.3. Gospodarka.	8
1.1.4. Ustrój i administracja.	9
1.1.5. Demografia.	10
1.1.6. Język.	11
1.1.7. Obyczaje i tradycja.	12
1.1.8. Klimat	13
1.1.9. Fauna i flora	13
1.2. Warunki rozwoju turystyki.....	16
1.2.1. Przyrodnicze warunki rozwoju turystyki	16
1.2.2. Regiony turystyczne	17
1.2.3. Dostępność komunikacyjna	22
1.2.4. Baza noclegowa	23
II. RYNEK RECEPCJI TURYSTYCZNEJ.....	23
2.1. Przyjazdowy ruch turystyczny	23
2.1.1. Liczba przyjazdów do Finlandii.....	23
2.1.2. Kierunki, z których przyjeżdżają turyści do Finlandii	25
2.1.3. Miesiące, w których przyjeżdżają turyści	26
2.1.4. Profil turysty	27
2.1.5. Cele przyjazdów do Finlandii	28
2.1.6. Środki lokomocji.....	29
2.1.7. Odwiedzane regiony.....	30
2.1.8. Długość pobytu	31
2.1.9. Miejsce zakwaterowania	32
2.2. Dochody z turystyki przyjazdowej	33
III. RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ.....	34
3.1. Turystyka krajowa	35
3.2. Turystyka zagraniczna	36
3.2.1. Najbardziej popularne miejsca destynacji Finów	36
3.3. Cele podróży.....	39
IV. ZNACZENIE RYNKU TURYSTYCZNEGO	40
FIŃSKIEGO DLA POLSKI	40
4.1. Przyjazdy do Polski.....	40
4.2. Wydatki turystów.....	42
4.3 Zakwaterowanie.....	43
V. ZAKOŃCZENIE	44
VI. BIBLIOGRAFIA.....	45
SPIS RYSUNKÓW	45
SPIS WYKRESÓW	46
SPIS TABEL	47

Wstęp

Finlandia to kraj lasów, łąk i jezior. Często kojarzony z zimą z racji swojego północnego położenia. Na dalekiej północy tego państwa, przez ponad dziesięć tygodni lata trwają białe noce, podczas których słońce nie zachodzi. Zaś zimą, na tym samym obszarze, przez ponad osiem tygodni słońce nigdy nie wznosi się ponad horyzont.

Usłyszałam kiedyś opinię, że Finlandia wiele do zaproponowania w ciągu roku nie ma i z tym stwierdzeniem postanowiłam się zmierzyć.

Może istotnie nie znajdziemy tutaj starożytnych budowli, gotyckich katedr, zapierających dech w piersiach czy średniowiecznych planów miast, ale wszystko wynagrodzi nam przepiękna dziewicza przyroda, zimowe krajobrazy Laponii oraz jedna z największych atrakcji turystycznych Finlandii- możliwość oglądania zórz polarnych .

A po „ciężkim” dniu obcowania z przyrodą będzie czekać na nas relaks w jednej z 1,5 miliona fińskich saun.

Głównym celem poniższej pracy jest analiza rynku turystycznego Finlandii, zarówno jako kraju recepcyjnego jak i emisyjnego. Pierwszy rozdział zawiera ogólne informacje dotyczące kraju, głównie turystyki. Wiadomości gdzie i kiedy warto pojechać, co zrobić, co zobaczyć.

W dalszej części można znaleźć informacje o Finlandii jako państwie emisji i recepcji turystycznej. Ta część pracy oparta jest głównie na danych statystycznych i ich analizie.

Rys.1. Zorza polarna w Finlandii.

Źródło <http://oen.dydaktyka.agh.edu.pl>, data pobrania 28.05.2010.

I. INFORMACJE OGÓLNE.

1.1. Wprowadzenie.

1.1.1. Położenie.

Finlandia leży w Europie Północnej, nad Zatoką Botnicką i Zatoką Fińską Morza

Bałtyckiego, pomiędzy 59°30' (wyspa Bogskär Föglö w Zatoce Fińskiej) a 70°06'N (okolice Utsjoki w Laponii) oraz 19°07' (Märket w archipelagu Wysp Alandzkich) a 31°35'E (jezioro Virma w Karelii). Kraj graniczy z Norwegią (729 km), Rosją (1313 km) i Szwecją (586 km). Z ogólnej powierzchni 337 tys. km². na wody wewnętrzne przypada aż 31,6 tys. km²., tj. 10%. Z tej racji Finlandia zwana jest "krajną tysiąca jezior", ale też często spotyka się określenie Suomi, czyli "kraj bagien"

Finlandia zajmuje 338 145 km² co daje siódme miejsce w Europie, 69% kraju to lasy jest to najwyższy odsetek powierzchni lasów w Europie. 10% to wody, liczne są bagna i torfowiska. Jeziora są raczej płytkie. Najwyższy szczyt to Haltia 1324 mn.p.m,

najdłuższa rzeka to Kemi 483 km, a największym jeziorem jest Saimaa 4400 km².

Największym miastem a równocześnie stolicą są Helsinki.

1.1.2. Historia.

Tradycyjnie za początek historii Finlandii uważa się tzw. Krucjate Fińska zorganizowaną w 1157 roku przez króla szwedzkiego Eryka IX. Krucjata ta przyczyniła się do chrystianizacji kraju. W 1249 roku Szwedzi zorganizowali kolejną wyprawę, gdzie większa część kraju znalazła się pod ich panowaniem. Od tego czasu notowano masowy, jak na ówczesne, warunki napływ osadników szwedzkich. Wiek XV był dla Finlandii czasem pokoju, dzięki czemu możliwy był rozwój osadnictwa, a za panowania Gustawa I rozpoczął się jeden z najlepszych okresów w dziejach Finlandii. Struktura kraju przeszła zdecydowaną zmianę. Reforma systemu podatkowego i administracji przyczyniła się do ożywienia wymiany handlowej, a w konsekwencji do dynamicznego rozwoju miast.

Kolejnym punktem zwrotnym z dziejach Finlandii był rok 1527, kiedy kraj przeszedł na luteranizm. Warto podkreślić, że odbyło się to bez rozlewu krwi, co było rzadkością w tamtych czasach. Nowa religia przyczyniła się do rozwoju piśmiennictwa narodowego. W 1558 roku Gustaw I Waza ogłosił Finlandię Wielkim Księstwem. Wiek XVI to czas wojny z Rosją nazywany często „czasem długiego gniewu”. Po długich latach walk nastąpiło zawarcie pokoju, co umożliwiło Finom osiedlanie się na odległych terenach północnych.

W 1640 roku w ówczesnej stolicy Turku otwarto pierwszy uniwersytet na ziemiach fińskich. Wykłady wygłaszano po łacinie i w języku szwedzkim.

Pod koniec XVI wieku Finlandie dotknęły klęski głodu, z czego głód w latach 1696-1697 był prawdziwą katastrofą. Ludność kraju spadła niemal o jedną trzecią. Klęski i głody miały jeszcze jedną istotną konsekwencję dla dziejów Finlandii- przyczyniły się do rozwoju poczucia odrębności Finów wobec Szwedów, gdyż Szwecja nie udzieliła wówczas Finlandii żadnej pomocy.

Następnie wiek XVIII przyniósł państwu jeden z najgorszych okresów, nazwany „wielkim gniewem bożym”. Wojska rosyjskie, które zajęły prawie cały kraj, czyniły ogromne spustoszenie. Wiele miast zostało spalonych, w tym Helsinki. Finlandia została pozbawiona aparatu administracyjnego, a Finowie tysiącami wcieleni do wojska ginęli lub całe lata pozostawali poza granicami państwa. Skutkiem tej sytuacji była zupełna demoralizacja życia społecznego. Do tego w latach 20.XVIII wybuchła epidemia dżumy. W wyniku klęsk, wojen i zaraz ponownie spadła liczba ludności. W II połowie XVIII wieku nastąpił czas zwany „wiekiem wolności” Ukazały się wtedy dzieła literackie w języku fińskim, pojawiły się

fińskie gazety i fińskie napisy na banknotach, w parlamencie język fiński uznany został za urzędowy.

W 1809 roku Finlandia przeszła w ręce rosyjskie uzyskując autonomię jako Wielkie Księstwo Finlandii. W 1812 roku przeniesiono stolicę z Turku do Helsinek, które teraz zaczęło się szybko rozwijać. Tu też przeniesiono uniwersytet.

Za panowania surowego cara rosyjskiego- Mikołaja paradoksalnie Finlandia przeżyła prawdziwą eksplozję narodowej sztuki. Powstały najważniejsze dzieła fińskiej kultury. Poeta Johan Ludvig Runeberg stworzył mityczny, wyidealizowany obraz kultury fińskiej. Był też autorem słów hymnu narodowego „Nasza Ziemia”.

W latach 60. wprowadzona narodową walutę- markę fińską, od tego też czasu w Helsinkach regularnie zbierał się parlament .

W 1904 roku dokonano udanego zamachu na rosyjskiego gubernatora. W 1906 roku przeprowadzono reformę parlamentu, wprowadzono powszechne prawo wyborcze. Finlandia jako pierwszy kraj na świecie przyznała kobietą bierne prawo wyborcze.

6 grudnia 1917 roku Senat Niepodległości zaproponował ogłoszenie niepodległości i ustanowienie w państwie ustroju republikańskiego. Lata 20. przyniosły rozwój nauki i sztuki. Powstała słynna fińska szkoła architektury i wzornictwa.

II wojna światowa przyniosła Finlandii straty terytorialne (około 12%) na rzecz Rosji.

19.IX.1944 Finlandia podpisała rozejm w Moskwie, którym zobowiązała się do podjęcia walk z oddziałami niemieckimi na północy kraju. W wojnie lapońskiej, duża część tej krainy została zniszczona. Wojska radzieckie wycofały się z półwyspu w 1956 roku.

Ze zobowiązań finansowych II Wojny Światowej Finlandia wywiązała się całkowicie, jako jedyny kraj spośród wszystkich uczestników wojny.

W latach powojennych nastąpił stan tzw. finlandyzacji, gdzie Finlandia posiadała suwerenność w sprawach wewnętrznych. W 1948 roku podpisano układ radziecko- fiński o wzajemnej współpracy, pomocy i przyjaźni, który obowiązywał do 1991 roku.

Finlandia po wojnie poniosła dotkliwe straty i spłacała ogromne reparacje na rzecz ZSRR.

Organizacja olimpiady w Helsinkach w 1952 roku stała się symbolem odradzającego się państwa. Stały wysoki wzrost gospodarczy umożliwił szybką industrializację i urbanizację rolniczego dotąd kraju. W latach 50. i 60. Finlandia przystąpiła do ważnych organizacji Zachodu: OECD, EFTA czy ONZ.

Lata 80. były okresem rozwoju szkolnictwa wyższego i zwiększeniem nakładu na badania naukowe. Działania te w krótkim czasie przyniosły pozytywne efekty. Dzięki świetnie wykształconym kadrom szybko dokonano transformacji fińskiej gospodarki. Firma Nokia stała się jednym z najważniejszych koncernów w dziedzinie nowoczesnych technologii.

W 1995 roku Finlandia została przyjęta do Unii Europejskiej a 1 stycznia 2002 roku euro zastąpiło markę fińską

Dziś Finlandia jest jednym z najbogatszych krajów świata. Firma Nokia zajmuje pierwsze miejsce w Europie wśród wycenionych marek rynkowych.

W rankingu Transparency International za roku 2007 oceniającego przejrzystość życia publicznego i brak korupcji, Finlandia zajmuje drugą pozycję za Danią.

Rys.3. Budynki Firmy Nokia w Helsinkach.

Źródło: www.architektura.info, Data pobrania 28.05.2010.

1.1.3. Gospodarka.

Gospodarka. Finlandia jest krajem rozwiniętym gospodarczo. PKB na 1 mieszkańca wg parytetu siły nabywczej 35,5 tys. dolarów USA (2007) — jeden z najwyższych w Europie; rezerwy dewizowe i złota 11,4 mld dolarów USA. W latach 80. następował w Finlandii stały przyrost PKB (o 3,0% średnio rocznie w okresie 1980–85 i 3,9% — 1986–88) oraz wzrost nakładów inwestycyjnych i produkcji przemysłowej. Pogorszenie koniunktury w gospodarce Finlandii nastąpiło 1990 po załamaniu się handlu zagranicznego z ZSRR, następnie Rosją; zmalał poziom produkcji przemysłowej wskutek obniżenia stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych przemysłu. Rolnictwo Finlandii, odwrotnie niż przemysł, w latach 80. aż do 1988 przeżywało stagnację, a w niektórych latach następował nawet spadek produkcji. W 2005 rolnictwo razem z leśnictwem wytworzyły 2,5% PKB, przemysł — 31,7%, usługi — 65,9%.

Przemysł. W Finlandii wydobywa się rudy miedzi, żelaza, cynku i ołowiu, niklu, chromu, kobaltu oraz rudy uranu, srebro, złoto, siarkę i surowce budowlane, brak jest surowców energetycznych. Produkcja energii elektrycznej, gł. w elektrowniach ciepłych, wyniosła 2003 w przeliczeniu na 1 mieszk. 13,7 tys. kW · h; ogólna moc elektrowni — 16,2 tys MW (2002), ok. 14% przypada na elektrownie wodne i 30% — na jądrowe. Najważniejszymi gałęziami przemysłu przetwórczego są: metal., maszyn. (zwł. maszyn papierniczych), drzewny, celulozowo-papierniczy (z najwyższą na świecie produkcją papieru w przeliczeniu na 1 mieszk. — 2,5 tys. kg, 2003), spoż. (w tym mleczarski, cukrowniczy, mięsny i piwowarski), chem. (produkcja kwasu azotowego, siarkowego i nawozów sztucznych), elektrotechniczny (m.in. produkcja kabli, aparatów telew., radiowych i telefonicznych — koncern Nokia), stoczn. (m.in. promy mor.) oraz taboru kol. (wagoni towarowe); rozwinięte jest hutnictwo żelaza i metali nieżel., rafinacja ropy naft., także przemysł włók., odzież., poligraficzny, cementowy, porcelanowy i szklarski. Największe ośr. przem.: Helsinki, Tampere i Turku, poza tym ośr. przemysłu: drzewnego — Kemi, Pori, Kotka, Rauma, Lappeenranta, hutn. — Inha, Värtsilä, Imatra, rafinacji miedzi — Pori, elektrotechnicznego — Vaasa, chem. — Kokkola, petrochemicznego — Naantali i Porvoo.

Rolnictwo. Tradycyjnym i dobrze rozwiniętym działem gospodarki Finlandii jest leśnictwo; 2003 pozyskano 53,7 mln m³ drewna, gł. iglastego. Rozwinięte jest rybołówstwo i przemysł rybny. Finlandia ma jeden z najniższych w Europie odsetków użytków rolnych — 7,6% ogólnej pow. kraju, w tym łąk i pastwisk — 0,4%. Lasy zajmują 72% pow. kraju (2000). Hoduje się bydło typu mlecznego, trzodę chlewną (1,4 mln sztuk), owce, a na północy kraju — renifery; wzrasta chów zwierząt futerkowych — norki, lisy niebieskie i srebrne; ze względu na krótki okres wegetacyjny produkcja roślinna odgrywa mniejszą rolę; uprawia się jęczmień, owies, rzepak, żyto, pszenicę, ziemniaki oraz krzewy i drzewa owocowe; rolnictwo charakteryzuje wysoka mechanizacja i duże zużycie nawozów sztucznych.

1.1.4. Ustrój i administracja.

Zgodnie z konstytucją obowiązującą od 2000 roku Finlandia jest republiką. Na czele państwa stoi prezydent wybierany na sześcioletnią kadencję w wyborach powszechnych.

Od 2000 roku urząd ten sprawuje pani Tarja Halonen. Władza ustawodawcza należy do parlamentu a wykonawcza do rządu. Prezydent jest najwyższym dowódcą sił zbrojnych a w e współpracy z rządem kieruje polityką zagraniczną.

Parlament jest jednoizbowy Eduskunta i liczy 200 deputowanych wybieranych na czteroletnią kadencję w wyborach powszechnych, bezpośrednich, równych, tajnych, proporcjonalnych. W skład rządu wchodzi: premier, wybierany przez parlament oraz ministrowie.

Finlandia jest podzielona na 448 gmin- kunta , 19 regionów- maakunta i 6 prowincji-laani.

Najwyższą władzą gminy jest rada wybierana na czteroletnią kadencję w powszechnych wyborach . Rada wybiera zarząd, który sprawuje władzę wykonawczą. Najwyższą władzą regionu jest rada regionalna. Na czele regionu stoi marszałek. Regionem wydzielonym są Wyspy Alandzkie, które mają odrębny status.

Prowincjami kierują gubernatorzy powołani przez prezydenta. Finlandia podzielona jest na następujące prowincje: Południowa Finlandia, Finlandia Zachodnia, Wschodnia Finlandia, Oulu, Laponia, Wyspy Alandzkie.

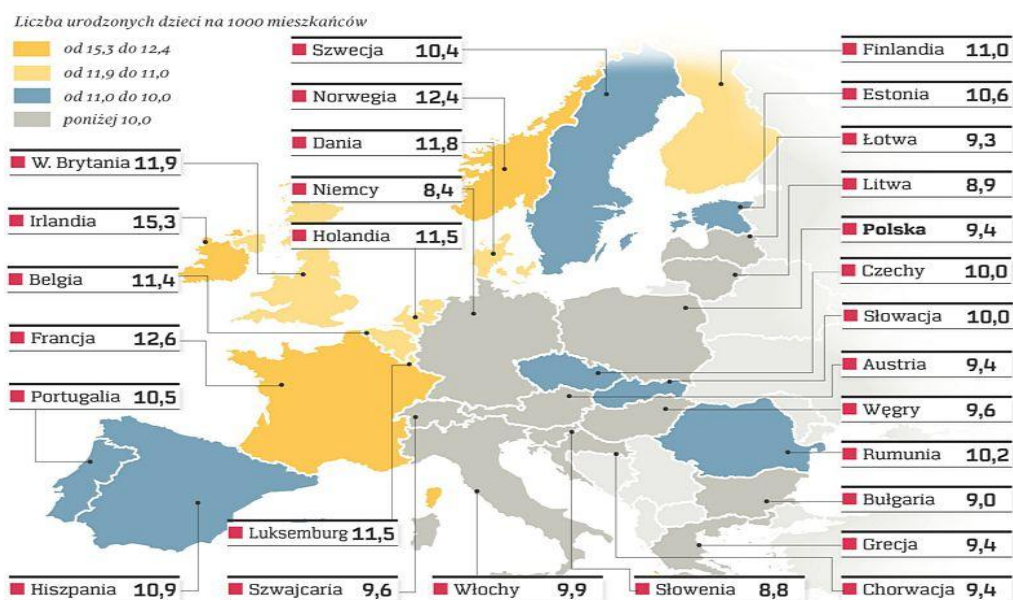
1.1.5. Demografia.

Finlandia liczy 5 276 955 mieszkańców (dane z 2008 roku). 97.7 % ogółu stanowią obywatele fińscy, a 2,3 % to mieszkający na stałe obywatele innych państw- Rosjanie, Estończycy, Szwedzi, Somalijscy. Fińskim jako językiem rodzimym posługuje się 91,5% obywateli, szwedzkim 5,5% a lapońskim 0.03%. Ponadto dla 3% obywateli kraju językami rodzimymi są inne niż wymienione: rosyjski, estoński, angielski.

Finlandia to jeden z najsłabiej zaludnionych krajów w Europie. Na kilometr kwadratowy przypada zaledwie 16 mieszkańców. Ludność jest rozmieszczona nierównomiernie. Najgęściej zaludnione jest południe i południowo-zachodnia część kraju, a najrzadziej część północna. Miastach mieszka 61% ogółu ludności, przy czym miasta te są stosunkowo niewielkie. Powyżej 100 tys. Mieszkańców liczą tylko Helsinki, Tempere, Turku, Oulu.

W aglomeracji Helsinki (Helsinki, Espoo, Vantaa) żyje ponad milion ludzi, czyli około 20% wszystkich mieszkańców Finlandii.

Finlandia ma niski przyrost naturalny, przy czym od lat 80. XX wieku. występuje tendencja spadkowa. W 1980 roku zanotowano 3.9 ‰, w 1997 roku 2 ‰, a w 2006 roku 0.5 ‰.

Rys.4.Liczba urodzonych dzieci na 1000 mieszkańców.

Źródło: www.ostatniaszuflada.pl, data pobrania 28.05.2010.

Jak widzimy na obrazku powyżej Finlandia pod względem urodzeń na 1000 mieszkańców zajmuje w Europie wysokie 8 miejsce i jest zakwalifikowana do grupy pomiędzy 11,9 a 11,0 urodzeń.

Wyprzedza takie kraje jak Polska, Szwajcaria, Hiszpania, Niemcy, ale jest daleko za Irlandią, Francją, Norwegią.

Przeciętna długość życia mężczyzny to 75 lat, kobiety 82 lata.

Według danych Fińskiego Urzędu Statystycznego w 2008 roku do kraju przybyło 22 450 imigrantów, a 1100 Finów wyemigrowało. Liczba oficjalnych imigrantów wyniosła 286 522.

Dominującym wyznaniem w Finlandii jest luteranizm (84 %). Prawosławni stanowią 1% mieszkańców, a członów innych kościołów w tym katolickiego, należy liczyć w ułamkach procenta. Jako bezwyznaniowych deklaruje się 13% Finów.

W Finlandii, co jest ewenementem w Europie, wciąż istnieją dwa kościoły państwowe: luterski i prawosławny.

1.1.6. Język.

Fiński należy do rodziny języków ugrofińskich., w obrębie której wyróżnia się języki bałtycko- fińskie (fiński, estoński, karelski, lapoński) i ugrojskie (węgierski). Mimo powszechnego przekonania fiński nie ma wiele wspólnego z węgierskim, ale wykazuje liczne podobieństwa do estońskiego. Język fiński rozwinął się w specyficznych warunkach. Finowie długo nie mieli własnego państwa, a do połowy XIX wieku ich językiem urzędowym, literackim i naukowym był szwedzki.

Prawdziwy rozwój języka nastąpił w drugiej połowie wieku XIX. 1858 roku fiński ustanowiono językiem urzędowym oraz stworzona pierwsze liceum, gdzie nauczano języka ojczystego a nieco później fiński wprowadzono jako język wykładowy na uniwersytecie w Helsinkach. Obecnie językiem fińskim posługuje się około 6 milionów osób.

Dla fińskiego charakterystyczne są jedne z najdłuższych i najbardziej złożonych wyrazów wśród języków. Co ciekawe w fińskim nie ma słowa „proszę”.

Rys.5. Przykład długiego fińskiego wyrazu.

Źródło: archiwum własne, stan na maj 2008.

1.1.7. Obyczaje i tradycja

Finowie, podobnie jak inne narody północnoeuropejskie, są raczej powściągliwi, dlatego przy pierwszych kontaktach nie należy być zbyt bezpośrednim i wylewnym.

Jest jednak pewna cecha, która łączy Finów i Polaków- zamiłowanie do alkoholu, pod wpływem którego stają się bardziej otwarci.

Ale najbardziej charakterystycznym zwyczajem Finów jest odwiedzanie sauny. W kraju tym jest ponad 1,5 miliona saun. Spotyka się je niemal wszędzie: w prywatnych domach, hotelach, zakładach pracy, uniwersytetach, na statkach, a nawet w parlamencie. W saunie leczona chorych, kobiety rodziły dzieci, zmywano grzechy, a także przyjmowano podrastające dzieci do społeczności dorosłych.

Finowie starają się spędzić każdą wolną chwilę na łonie natury. Większość rodzin posiada mokki, czyli chatki w lesie lub nad jeziorem.

Ważnym świętem jest Juhannus , związane z nim zwyczaje zachowały wiele z pogańskiego, pierwotnego charakteru. Jest to święto światła, związane z radością odejścia mrocznej pory roku i nadejścia długich słonecznych dni. Finowie rozpalają kilkumetrowe ogniska, a gałązkami brzozy przystrajają nawet autobusy i tramwaje. Podczas święta mieszkańcy miast ruszają na łono natury.

Kolejnym ważnym świętem jest Vappu , obchodzona 1 maja jako Dzień Studentów i Robotników.

1.1.8. Klimat

Finlandia leży w strefie klimatu kontynentalnego, dzięki czemu lata są tutaj cieplejsze niż w innych krajach północnych.

Średnia temperatura najcieplejszego miesiąca (lipiec) wynosi w Helsinkach 20,5°C a w Rovaniemi 17,2 °C.

Zachodnie i południowe wybrzeże to w lipcu jedne z najbardziej nasłonecznionych regionów w Europie. Słońce utrzymuje się nad horyzontem przez około 19 godzin na dobę a przez kilka dób, kiedy występują słynne białe noce, nie zachodzi w ogóle.

W długie słoneczne dni temperatura wody w płytkich jeziorach fińskich dochodzi nawet do 20 °C . Dzięki bliskości morza, licznym lasom i jeziorom powietrze jest zawsze rześkie.

We wrześniu panuje krótka jesień, najpiękniejsza pora roku Finlandii, podczas której lasy mienia się wszystkimi kolorami.

W listopadzie zaczyna się zima dla całego państwa (obszary północne rozpoczynają zimę wcześniej). W południowej i środkowej Finlandii dni są bardzo krótkie, ciemność zapada tuż po południu , a słońce pojawia się jedynie późnym przedpołudniem . W Laponii panuje noc polarna z półmrokiem z godzinach popołudniowych .

Średnie temperatury lutego wahają się od -5.7 °C w Helsinkach do -20 °C na północy .

W Laponii mrozy sięgają nawet – 35, -40 °C.

1.1.9. Fauna i flora

Fauna.

W rozległych lasach , na bagnach i torfowiskach panują doskonałe warunki dla licznych gatunków ssaków. Na północy niemal wszędzie można spotkać renifery i łosie, które

przysparzają wielu problemów na drodze. Na północy możemy spotkać również rzadkie dzisiaj niedźwiedzie brunatne i wilki. Inne drapieżniki północy i wschodu to rysie i rosomaki.

Typowymi zwierzętami lapońskiej tundry są lisy polarne-pieśce.

W lasach środkowej i południowej Finlandii żyją borsuki, a na południu tchórze, kuny leśne i łasice.

Nad jeziorami i rzekami żyją wydry, bobry i szczury- piżmaki. Wśród ssaków morskich nie można pominąć foki obrączkowanej-nerpę, zamieszkującej Zatokę Fińską i Botnicką.

Najpopularniejsze ptaki to głuszce, cietrzewie, jarzabki oraz sikory, drozdy, dzięcioły. Drapieżników reprezentują jastrzębie, sowy.

W wodach jezior i rzek występują licznie ryby: łososie, sandacze, pstrągi, szczupaki, leszcze, okonie, karpie.

Na północy, niestety bardzo dokuczliwe są komary i gryzące muszki.

Rys.6. Wyścigi reniferów w Finlandii.

Źródło: www.fostertravel.pl, data pobrania 28.05.2010.

Flora.

Strefy roślinne są uwarunkowane zróżnicowaniem klimatu, właściwościami gleb, procesami historycznymi w poszczególnych regionach i wpływem gospodarki ludzkiej na środowisko.

Na południu dominują północnoeuropejskie lasy mieszane. Północną granicę tej strefy stanowią dęby. Najczęściej spotykane drzewa to lipy, klony, leszczyna, jesion, oraz endemiczne gatunki jesionów. Występują tu również jałowce, wrzosa, borówki brusznice, żurawiny, maliny błotne oraz mchy i porosty. Dalej na północ do strefy polarnej rozciąga się szeroka strefa lasów iglastych z charakterystycznymi niskimi mchami i porostami. W lasach dominują świerki pospolite i sosny, ale spotkać też można drzewa liściaste takie jak brzozy, olchy, jarzębiny, wierzby. W strefie północnych lasów iglastych występują różnego typu bagna i torfowiska. W północnej Laponii strefę roślinności arktycznej reprezentują głównie charakterystyczne dla tundry, odporne na mróz karłowate krzewinki. Lokalnie występuje nawet wieczna zmarzlina, w obrębie której tworzą się torfowiska Paalsa.

Rys.7.Fińskie bagna i torfowiska.

Źródło: archiwum własne, stan na maj 2008.

1.2. Warunki rozwoju turystyki

1.2.1. Przyrodnicze warunki rozwoju turystyki

Finlandia należy do krajów nizinnych, sporą jej część zajmują obszary położone poniżej 200 m n.p.m. Niziny występują na południu kraju i wzdłuż Zatoki Botnickiej. Charakterystyczny krajobraz polodowcowy z dominacją pagórków moren czołowych pokrytych lasami i licznymi jeziorami, znajdziemy w części środkowej. Na północy znajduje się Wyżyna Lapońska – 500 m n.p.m. a za nią na obszar Finlandii wchodzi Góry Skandynawskie wraz z najwyższym wzniesieniem kraju – Haltiatunturi 1324 m n.p.m.

Okolo 25% Finlandia znajduje się poza kręgiem polarnym. Wybrzeże należy do szkieletowych. Jest znacznie rozczłonkowane, z licznymi małymi wysepkami, co umożliwia budowę portów i ośrodków wypoczynkowych.

Prawie 10% kraju to jeziora. Jest ich tu około 66 tys! Sieć rzeczna jest gęsta, jednak rzeki są krótkie, ale obfite w wodę. Występuje bardzo dużo wodospadów. Jeziora są w sposób naturalny lub sztuczny połączone ze sobą, tworząc długie i skomplikowane szlaki wodne.

Rys.8. Jezioro Saimaa.

Źródło: www.gim.komorow.edu.pl, data pobrania 28.05.2010.

Jak już wcześniej wspomniałam Finlandia należy do najbardziej zalesionych krajów Europy. Przeważają lasy borealne szpilkowe. Finlandia posiada 32 parki narodowe o łącznej powierzchni 7400 km², do najbardziej znanych należą parki: Lmmenjoki, Pallas- Ounas,

Aulanko oraz lapoński park im. U. Kekkonena. Paki te są cały rok bardzo dobrze przygotowane na przyjęcie turystów.

Finlandia zaskakuje przede wszystkim dziewiczością swojej przyrody, bezkresnymi, nienaruszonymi przez człowieka lasami oraz mnogością jezior i bagien bogatych w liczną faunę i florę.

Nietuzinkowa atrakcją Finlandii jest możliwość zobaczenia zorzy polarnej oraz nocy/ dnia polarnego, kiedy to słońce świeci przez całą dobę, lub nie pojawia się na horyzoncie w ogóle.

Rys.9. Zorze polarne.

Źródło: <http://img268.imageshack.us>, data pobrania 28.05.2010.

1.2.2. Regiony turystyczne

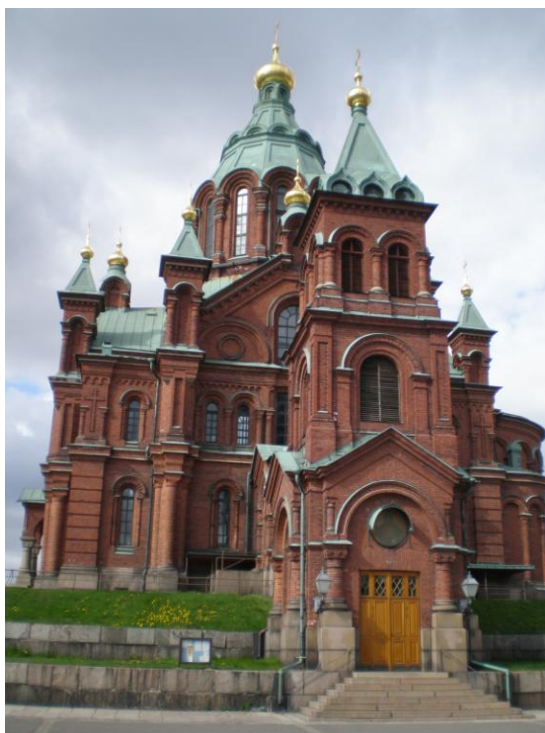
„Finlandia posiada liczne obszary o dużej atrakcyjności zarówno dla krajowych, jak i zagranicznych turystów.”¹

Finlandie możemy podzielić na cztery główne regiony turystyczne: obszar Nizin nadmorskich i Wysp Alandzkich, Pojezierza Fińskiego, Pojezierza Środkowofińskiego oraz obszar Laponii.

¹ Z. Kruczek, Europa. Geografia turystyczna, Wydanie II zmienione, Wydawnictwo „PROKSENIA”, Kraków 2005.

Niziny nadmorskie i Wyspy Alandzkie.

Najważniejszym ośrodkiem kulturalnych i centrum zagranicznego ruchu turystycznego, tego obszaru jest stolica, Helsinki. W 1952 roku odbyły się tutaj zawody olimpijskie. Stadion z pomnikiem P. Nurmi, jest bardzo malowniczo położony na półwyspie wrzynającym się w Morze Bałtyckie, na pobliskich wyspach i brzegach zatoki. Helsinki przyciągają licznymi zabytkami architektury, historii oraz muzeami.

Rys.10. Cerkwie Prawosławna w Helsinkach

Źródło: archiwum własne, stan na maj 2008.

Dużym zainteresowaniem cieszą się odważne, nowoczesne projekty architektoniczne, jednego z najslawniejszych fińskim architektów A.Alto jak na przykład gmach kongresowy Finlandia Talo.

Dawna stolica Finlandii- Turku, też należy do często odwiedzanych miejscowości, zwłaszcza że jest to jeden z czołowych portów kraju.

Rys 11. Panorama Turku wraz z zabytkami.

Źródło <http://img268.imageshack.us>, data pobrania 28.05.2010.

Wybrzeże stanowi jednocześnie bardzo ważną strefę wypoczynku dla turystów krajowych. Szczególnie popularne są Wyspy Alandzkie, z główną miejscowością Mariehamn. Wyspy te mają dobre połączenie promowe ze Sztokholmem i Helsinkami.

To co przyciąga na Wyspy Alandzkie to najcieplejszy w kraju klimat oraz wiele zabytków – kościoły, twierdza Kostelholm, warownia Bergbode.

Rys.12. Wyspy Alandzkie.

Źródło: www.google.pl/imagines, data pobrania 28.05.2010.

Pojezierza Fińskie.

To ważna strefa turystyczna, słynąca z rekreacji letniej i sportów wodnych. Obszar Pojezierza można podzielić na część wschodnią i zachodnią.

We wschodniej części główną atrakcją jest piękna kraina Mikkeli, z głównymi ośrodkami ruchu turystycznego w : Varkaus, Punkaharju, Savonlinna.

Rys. 13.Mikkeli.

Źródło: archiwum własne, stan na maj 2008.

Na zachodzie Pojezierza najważniejszym ośrodkiem turystycznym jest Aulanko z jednym z najwspanialszych parków narodowych Europy. To również ważny punkt wypadowy wycieczek w pobliskie okolice (łodziami , statkami, autobusami, pieszo). Do podobnych miejscowości należą Tempere czy Lahti, uważane za stolicę sportów zimowych w Finlandii, nam znane z rozgrywania tam międzynarodowych zawodów w skokach narciarskich. Ośrodkiem turystyki wodnej jest Savenlinne nad jeziorem Saimae.

Pojezierze Środkowofińskie.

To tereny o dogodnych warunkach dla wędkarstwa i łowiectwa. W okolicach Kuusamo leży tzw. fińska Szwajcaria z wodospadami i licznymi wąwozami. To również centrum turystyki narciarskiej. Drugi popularnym miejscem jest Oulu wraz z jeziorem o tej samej nazwie.

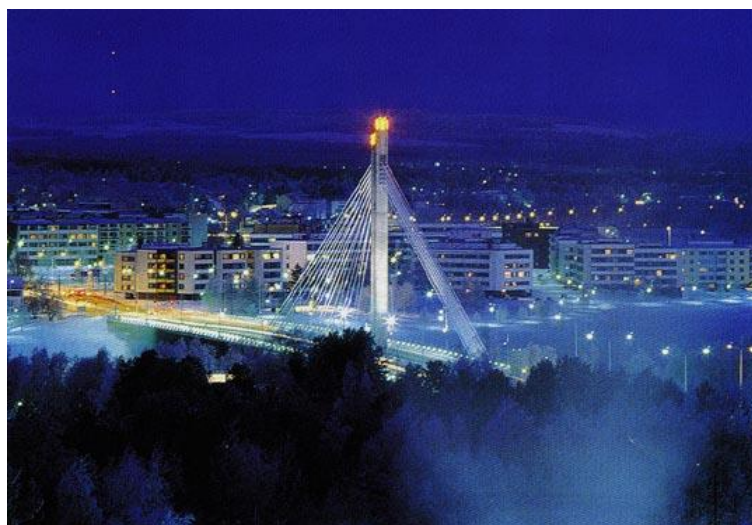
Rys.14. Oulu widok z lotu ptaka.

Źródło: <http://www.google.pl/imgres>, data pobrania 28.05.2010.

Laponia.

To jeden z najbardziej rozgłoszonych regionów Finlandii. Bo kto z nas nie słyszał o Laponii i Świętym Mikołaju?

Panują tutaj świetne warunki dla wypoczynku zimowego. Wielkie i doskonałe wyposażone ośrodki turystyczne znajdują się zwłaszcza za kołem podbiegunowym. Głównym centrum turystycznym Laponii jest Rovaniemi wraz z pobliską wioską Świętego Mikołaja- Napapiiri.

Rys.15. Rovaniemi.i

Źródło: <http://translap2000.chez.com>, data pobrania 28.05.2010.

Do innych znanych ośrodków turystycznych północy należą: Ivalo nad jeziorem Inami z lapońskimi osiedlami, Pallastunturi i Kilipisjarvi. To miejscowości o międzynarodowym znaczeniu dla łowiectwa. Dolina rzeki Tornio to miejsce połowy łososi. Atrakcją Laponii są również białe noce, obserwacje zorzy polarnej oraz oczywiście Lapończycy wraz ze swoją kulturą, sztuką i stadami reniferów.

1.2.3. Dostępność komunikacyjna

Niestety Finlandia nie posiada dogodnych warunków rozwoju komunikacji. Liczne bagna, błota, rozległe powierzchnie wód i lasów uniemożliwiają rozwój komunikacji lądowej. Transport śródlądowy, przybrzeżny i morski też nie są w najlepszej sytuacji, gdyż problemem jest długi okres zamarzania szlaków wodnych i Zatoki Botnickiej.

Sieć dróg liczy łącznie 78 tys. km, ale tylko 8 tys. km posiada utwardzoną nawierzchnię. Na autostrady przypada 653 km. Korzystanie z dróg i autostrad jest bezpłatne

Drogi kołowe docierają do wszystkich zakątków Finlandii, ale w okresie zimy większość dróg jest nieprzejezdna.

Sieć kolejowa ma długość 5,8 tys. km i posiada szerokie tory. Poziom świadczonych usług jest dość wysoki, co przekłada się niestety na cenę. Dla ułatwienia podróżowania po kraju osobą zmotoryzowanym istnieje kolej, którą można przewozić samochody. Są to trasy łączące południe z północą. Poza tradycyjnymi pociągami Finlandia posiada superszybkie pociągi Pendolino.

Dużą rolę odgrywa żegluga śródlądowa, przybrzeżna i transport morski, zgłasza linie promowe, które w podróży do Finlandii są podstawowym przewoźnikiem, do głównych tras należą promy z Niemiec, Szwecji, Estonii.

W związku ze wzrostem popularności na podróże samolotem i ten rodzaj transportu zaczął się dynamicznie rozwijać. Finlandia posiada jedną z najgęstszych sieci krajowych połączeń lotniczych w Europie. W kraju działają 24 porty lotnicze z czego najważniejsze to : Helsinki, Turku, Vaasa, Oulu i Rovaniemi. Połączenia krajowe obsługuje aż pięciu przewoźników np Finnair czy Blue 1 którzy są również przewoźnikami międzynarodowymi.

1.2.4. Baza noclegowa

W hotelach i innych obiektach hotelarskich Finlandii do dyspozycji turystów jest około 110 tys miejsc noclegowych. Zwiększenie popytu turystycznego w ostatnich latach i wzrost liczby podróżujących wykazuje dużą dynamikę. Większość hoteli to obiekty nowe o wysokim standardzie. Bazę hotelową uzupełniają pensjonaty, wioski wypoczynkowe (około 200) schroniska turystyczne, schroniska młodzieżowe, hotele letnie oraz sieci campingów.

Noclegi w Finlandii nie należą do tanich usług. Najdroższe są oczywiście hotele a najtańsze campingi i schroniska młodzieżowe. Na niektórych szlakach turystycznych można przenocować w bezpłatnych schroniskach. Ceny noclegów zależą od sezonu. Obowiązują cztery taryfy: A- szczyt sezonu przez B i C do D- koniec sezonu. Różnice między A i B mogą wynosić nawet 100 %.

II. RYNEK RECEPCJI TURYSTYCZNEJ

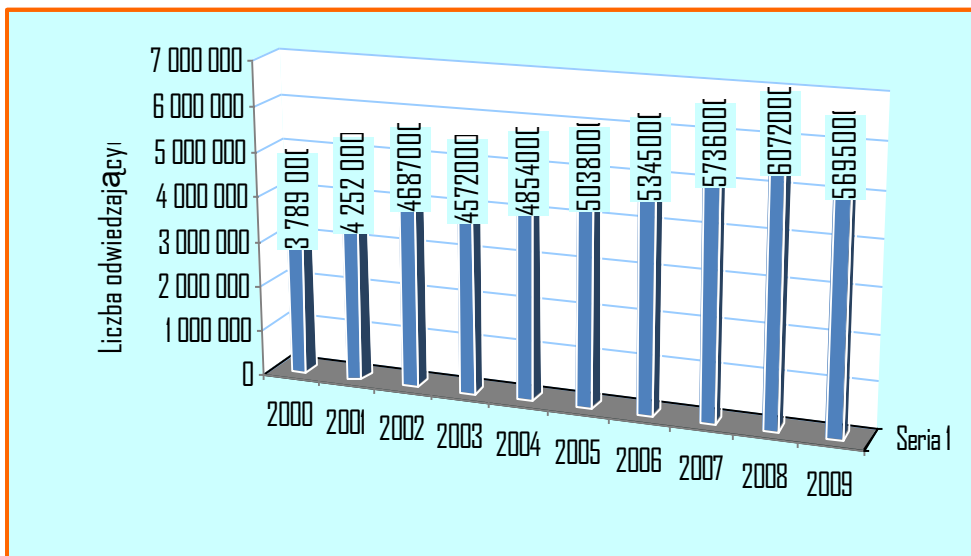
Głównym źródłem informacji dla tego rozdziału były dane opracowane przez fiński urząd statystyczny, znajdujące się na stronie Statistic Finland oraz Finnish Tourism Board.

2.1. Przyjazdowy ruch turystyczny

2.1.1. Liczba przyjazdów do Finlandii

W roku 2008 Finlandie odwiedziło około 6 milionów zagranicznych turystów, co oznaczało wzrost o 6 % w stosunku do roku poprzedniego

Wykres 1. Przyjazdy zagraniczne do Finlandii w latach 2000-2009.

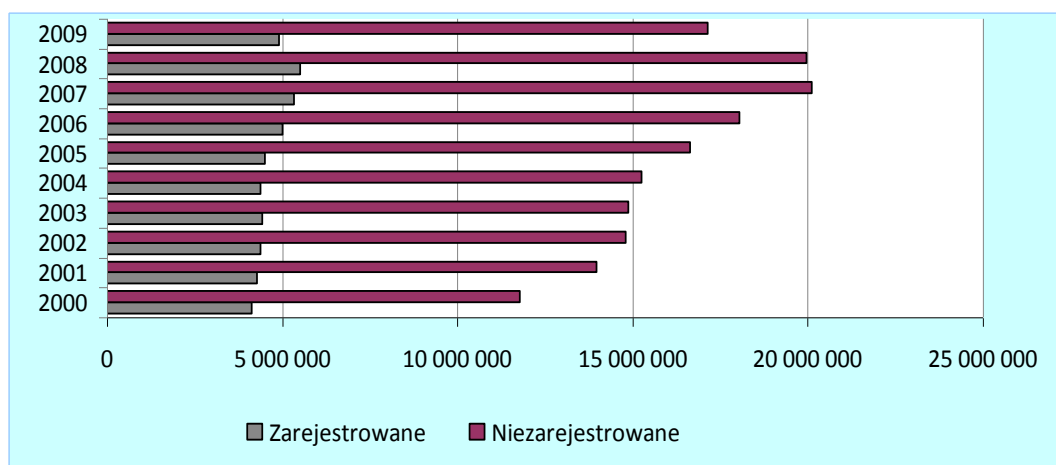

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Jak widzimy z powyższej tabeli najlepszym rokiem turystycznym dla Finlandii był rok 2008, to w nim liczba turystów przekroczyła 6 milionów. Jak już wspomniałam była to liczba większa o 6% w stosunku do roku ubiegłego. Może się to wiązać z ogólnoswiatowym kryzysem gospodarczym jaki miał wtedy miejsce.

Śledząc ostatnie dziesięciolecie przyjazdów zagranicznych do Finlandii możemy stwierdzić że utrzymuje się raczej trend wzrostowy.

Wykres 2. Liczba noclegów zarejestrowanych i niezarejestrowanych latach 2000-2009.

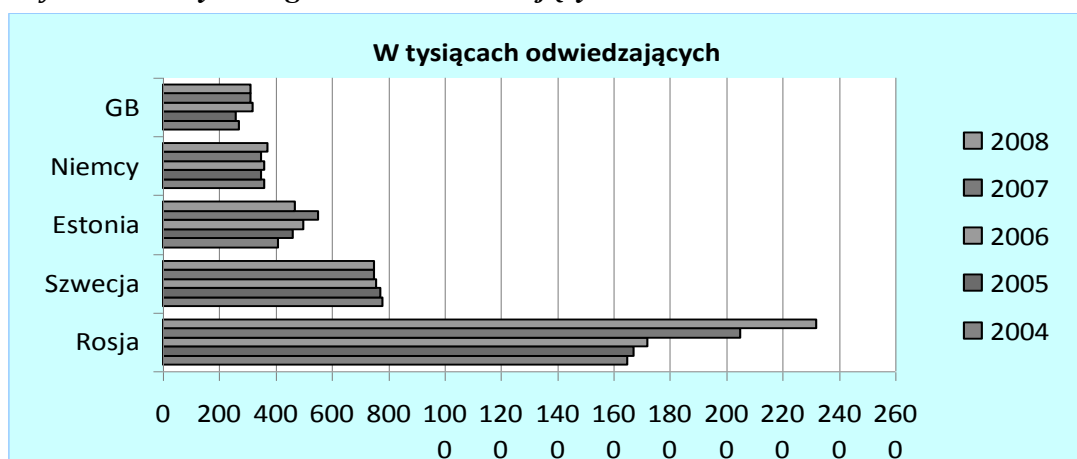
Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Ponieważ rok 2008 przodował w ilości turystów był też analogicznie lepszym rokiem w ilości sprzedanych noclegów.

Zaskakujący jest natomiast wzrost noclegów niezarejestrowanych, i to na przekroju wszystkich lat. Zasadniczo noclegi zarejestrowane stanowią mniej niż połowę noclegów niezarejestrowanych.

2.1.2. Kierunki, z których przyjeżdżają turyści do Finlandii

Wykres 3. Turyści zagraniczni odwiedzający Finlandie w latach 2004-2008.

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

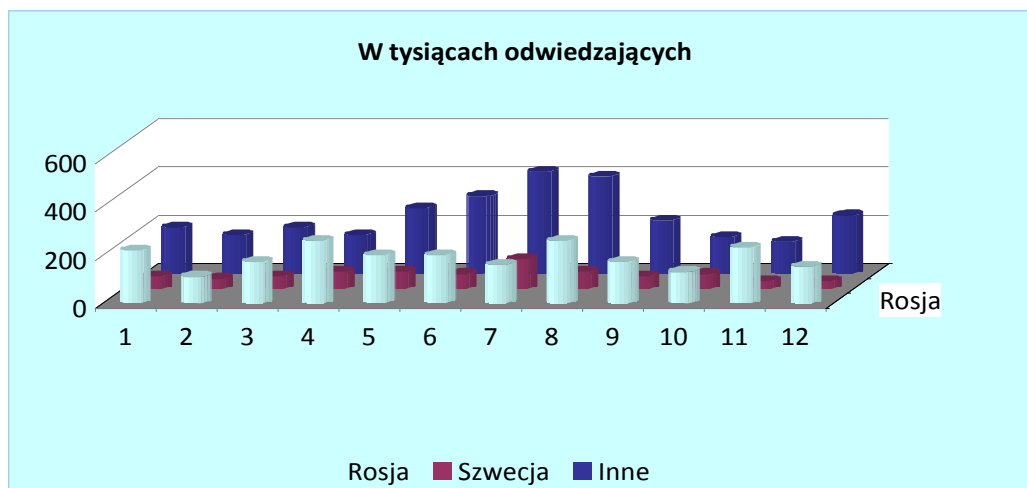
Jedna trzecia, czyli aż 2, 3 miliona turystów przyjechała do Finlandii z Rosji, co stanowi 13 % więcej przyjazdów z tego kraju niż w roku 2007. Rosjanie od kilku lat stanowią najliczniejszą grupę turystów w Finlandii, a ich przewaga na przestrzenie ostatnich czterech lat jest znacząca.

Drugi krajem pod względem ilości przybyłych turystów z liczbą 765 000 była Szwecja, trzecim Estonia, która zwiększyła swoje przyjazdy o 7%.

Wszystkie trzy państwa są krajami graniczącymi z Finlandią, co zapewne miało największy wpływ na taki wygląd statystyki.

2.1.3. Miesiące, w których przyjeżdżają turyści

Wykres 4. Turyści odwiedzający Finlandię w poszczególnych miesiącach w roku 2008, liczone w tys.

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Najpopularniejszym miesiącem na odwiedziny w Finlandii był sierpień. Prawie 800, 000 spośród wszystkich odwiedzających przybyło właśnie w tym miesiącu.

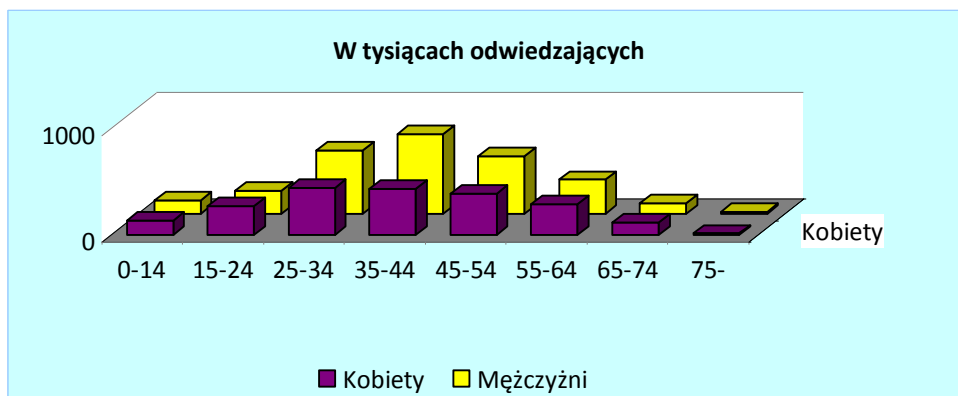
Drugim najbardziej popularnym miesiącem był lipiec.

Przyczyny takiego stanu możemy szukać w klimacie. Miesiące lipiec i sierpień są najcieplejszymi porami w Finlandii, wtedy też trwają białe dni, jedna z głównych atrakcji państwa. Są to również miesiące wakacyjne, co w dużym stopniu skłania podróżnych do wyjazdów.

I tak analogicznie najmniejszy ruch turystyczny zanotowano w najzimniejszych miesiącach zimowych –lutym i w listopadzie.

2.1.4. Profil turysty

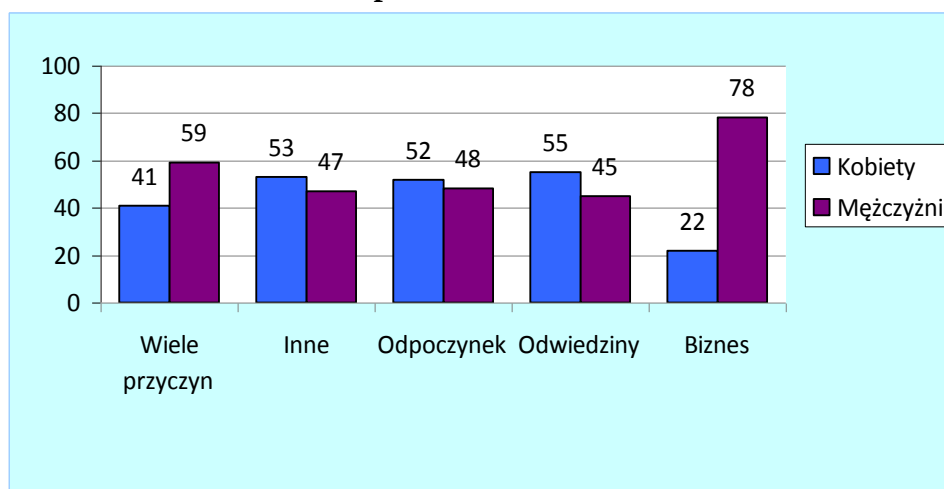
Wykres 5. Struktura wieku i płci turysty zagranicznego, który odwiedził Finlandię w roku 2008, w tyś.

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

W 2008 roku, proporcja mężczyzn pośród wszystkich odwiedzających Finlandię z zagranicy wyniosła 55 procent. Aż 78% z nich przybyło do kraju w celach biznesowych. Trochę ponad połowa odwiedzających, którzy przyjechali zobaczyć się z przyjaciółmi, krewnymi czy w celach wypoczynkowych to kobiety. Największą grupę stanowią osoby w przedziale od 35 do 44 lat. Średnia wieku odwiedzających Finlandię to 41 lat.

Wykres 6. Struktura turysty według płci i celu odwiedzin w Finlandii w roku 2008, w procentach.

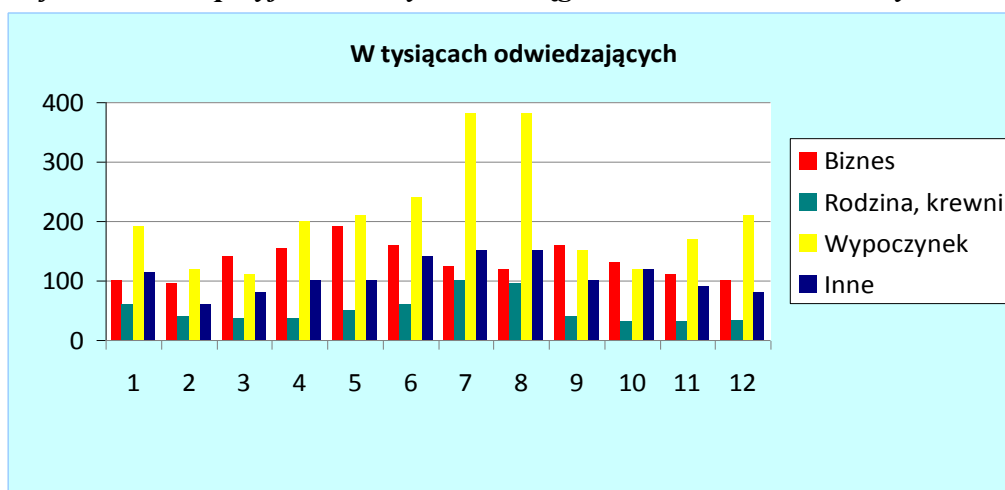

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Jak widzimy na powyższym wykresie najbardziej zdominowany przez mężczyzn jest cel podróży biznesowy, aż 78%. Natomiast kobiety przejeżdżały chętniej w celach wypoczynkowych lub w odwiedziny. Natomiast wśród złożonych przyczyn i celów wyjazdów przodowali znowu mężczyźni.

2.1.5. Cele przyjazdów do Finlandii

Wykres 7. Cele przyjazdów turystów w ciągu roku, w 2008 roku, w tys.

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

W 2008 roku 43% zagranicznych turystów przybyło do Finlandii w celach wypoczynkowych, z czego 13% wskazało, że głównym celem przyjazdu był zakupy.

Jedna czwarta przybyła w sprawach biznesowych i tu zanotowano spadek z rokiem poprzednim. 12% turystów przybyło, aby odwiedzić rodzinę i krewnych.

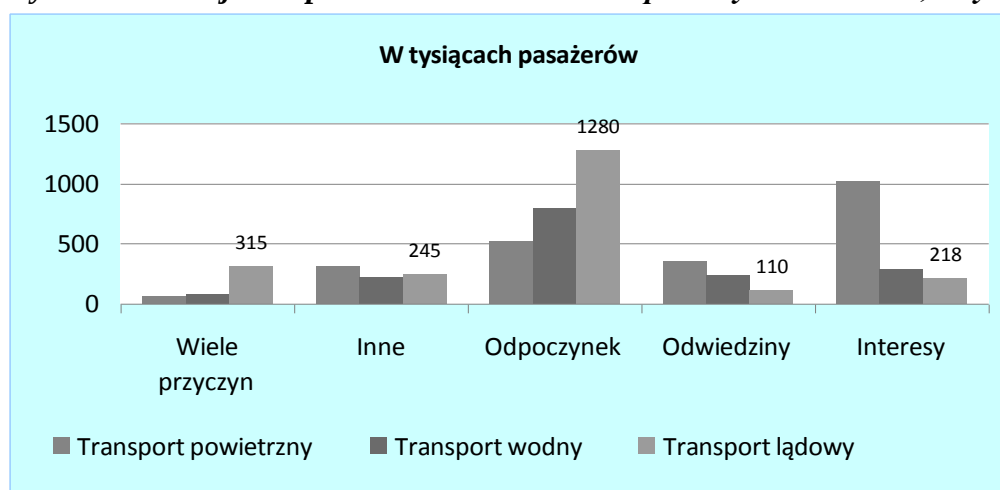
Tabela 1. Cel przyjazdów według kraju pochodzenia turystów, w 2008 roku, w tys.

	Sty	Lut	Mar	Kwi	Maj	Cze	Lip	Sie	Wrz	Paź	Lis	Gru	SUMA
Kraj pochodzenia													
Szwecja	48	41	52	76	79	66	123	75	57	67	39	41	765
Niemcy	21	18	27	25	30	48	47	63	40	22	16	20	376
Rosja	198	117	178	265	210	215	165	274	178	139	277	150	2331
Estonia	30	29	36	37	66	57	85	52	46	32	17	34	522
Inne	170	117	130	108	182	216	300	300	148	109	102	196	2078
Cel wizyty													
Interesy	106	104	141	154	186	156	69	116	158	126	110	97	1524
Odwiedziny	57	41	42	43	53	59	115	108	53	42	45	45	702
Wypoczynek	189	125	160	205	222	243	389	383	154	134	171	216	2591
Inne	91	31	47	60	60	97	96	104	65	39	53	60	802
Wiele przyczyn	25	21	34	48	45	48	53	52	38	28	39	22	452
SUMA	468	322	424	510	566	603	721	764	468	369	417	441	6072

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

2.1.6. Środki lokomocji

Wykres 8. Rodzaj transportu w stosunku do celu podróży w roku 2008, w tys.

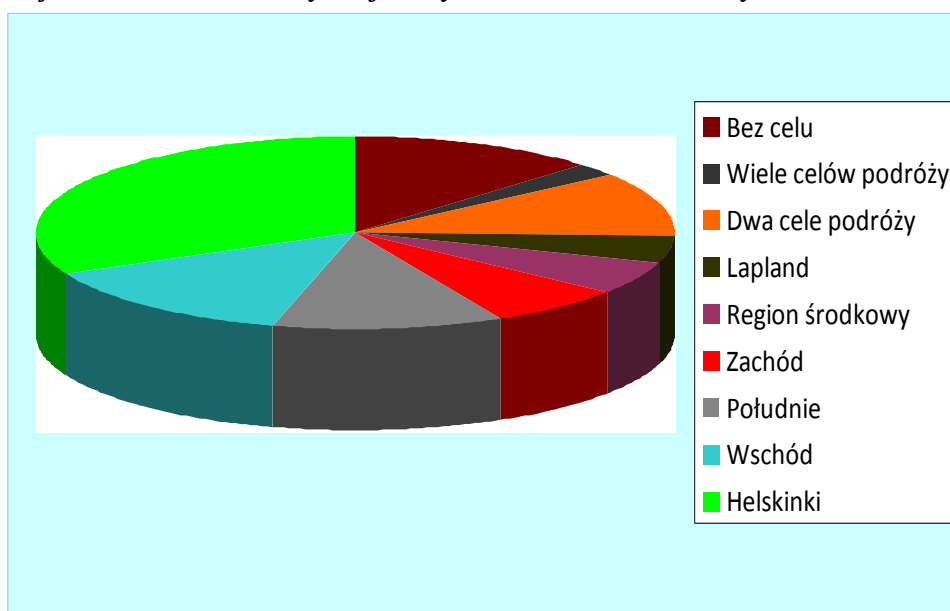
Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Do Finlandii docierano zazwyczaj drogą lądową bądź samolotem i były to najpopularniejsze środki transportu. Dopiero na trzecim miejscu znalazły się promy i statki.

Transport lądowy szczególnie mocno zaznaczony jest w celach odpoczynkowych, przyczyny możemy szukać w analizie kierunków z jakich przyjeżdżają turyści do Finlandii. Otóż jak już wiemy, najliczniejszą grupę stanowią Rosjanie, a dla nich z racji położenia najwygodniejszym środkiem transportu jest transport lądowy.

2.1.7. Odwiedzane regiony

Wykres 9. Główne destynacje turystów w 2008 roku, w tys.

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Głównym miejscem docelowym zagranicznych turystów były Helsinki, aż jedna trzecia przyjezdnych wskazała stolicę jako miejsce podróży. Na drugim miejscu znalazła się Lappeenranta. Turku i Kotka również wyróżniały się na tle innych miast.

2.1.8. Długość pobytu

Wykres 10. Średnia długość pobytu według kraju przybycia w roku 2008.

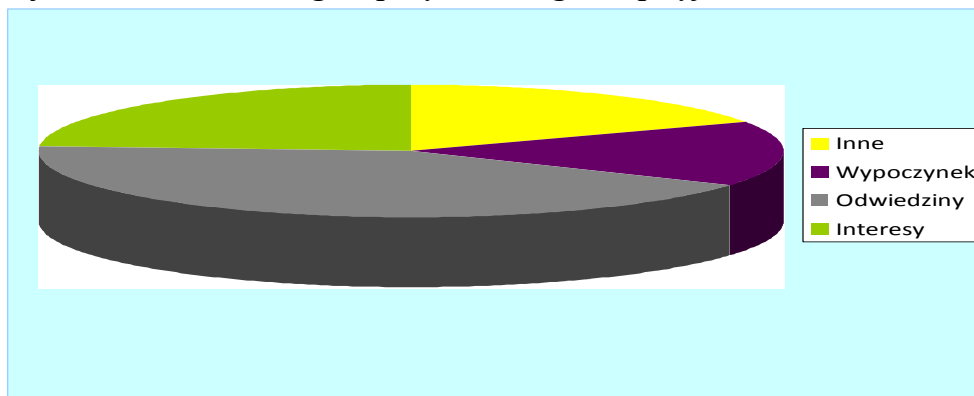
Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Przeciętna długość pobytu wynosiła 4.2 nocy. Turyści z Indii, Hiszpanii i Polski i USA zatrzymywali się w Finlandii najdłużej. Natomiast Rosjanie, Szwedzi i Estończycy spędzili największą ilość nocy. Średnia ilość spędzonych nocy w Finlandii nieznacznie się podniosła w stosunku do roku 2007.

Aż 41% podróży do Finlandii, była podróżami jednodniowymi, bez noclegu. Przewodzącymi tego typu turystami byli Rosjanie, 67% z nich nie spędziło nocy w Finlandii. W przybliżeniu jedna trzecia Szwedów i Estończyków była turystami jednodniowymi.

Jeśli chodzi o podróże jednodniowe w wybranych regionach Finlandii, to na jeden dzień na Pojezierze Fińskie przybyło 70% odwiedzających ten teren, 40% na część południową kraju oraz jedna trzecia turystów przybyłych do Helsinek była turystami jednodniowymi.

Wykres 11. Średnia długość pobytu według celu przyjazdu w 2008 roku.

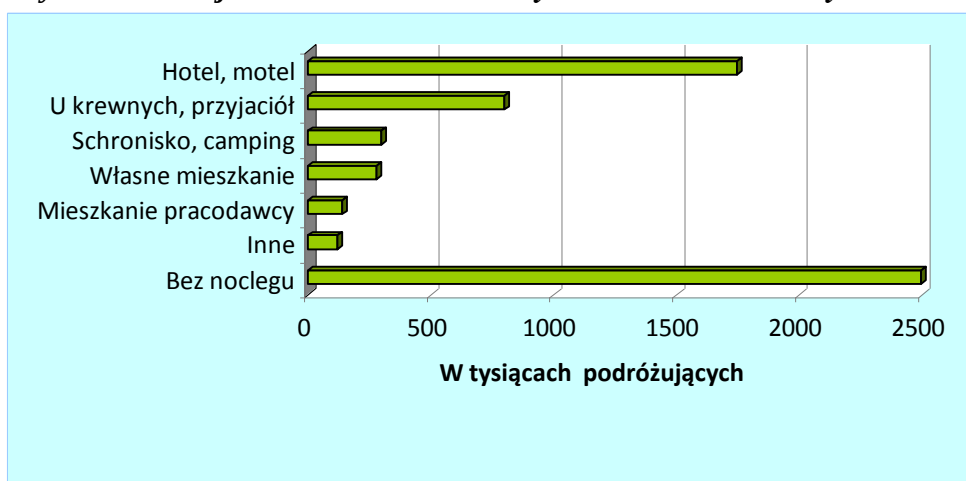

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

. Średnia długość pobytu u krewnych i przyjaciół wyniosła 8 dni. Podróżujący biznesowi spędzili w Finlandii 5 dni, a średnia dla wypoczywających to 3 dni.

2.1.9. Miejsce zakwaterowania

Wykres 12. Miejsce zakwaterowania turystów w roku 2008 w tys.

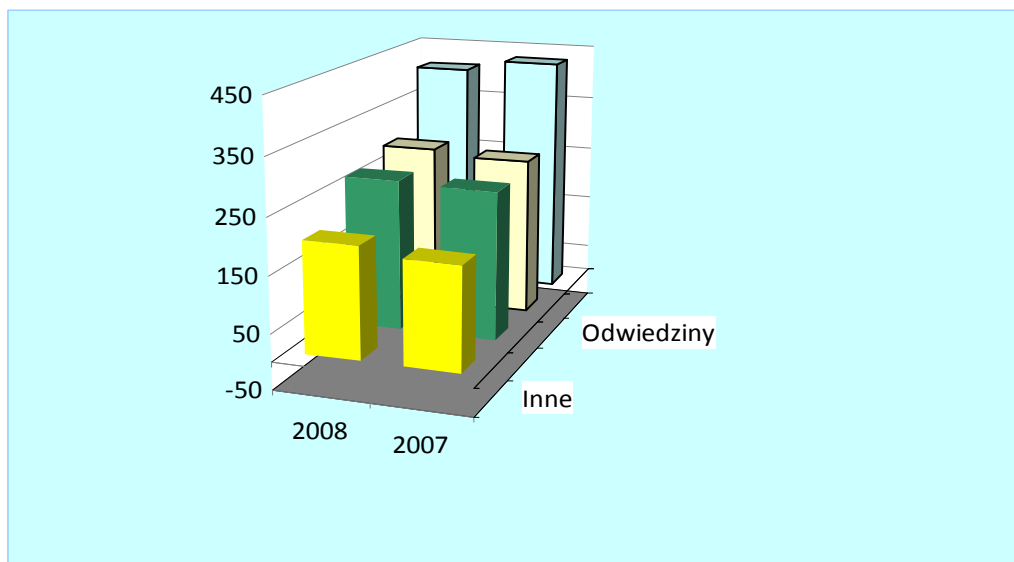
Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Najpopularniejszym miejscem zakwaterowania dla podróżnych były hotele i motel (połowa odwiedzających). 22% zatrzymała się u znajomych lub krewnych. Na kolejnych miejscach znalazły się schroniska, kempingi czy własne mieszkania.

2.2. Dochody z turystyki przyjazdowej

W 2008 roku turystyka przyniosła Finlandii nieco ponad 1.7 miliard EUR zysku. Przeciętna kwota wydana na pobyt przez turystę zagranicznego wyniosła 284 EUR., dając średnią kwotę 55 EUR na dzień. Najwięcej pieniędzy pozostawili turyści przyjeżdżający w celach biznesowych do Finlandii, bo aż ponad 350 EUR. Na podobnym poziomie wydatków znalazły się cele wypoczynkowe oraz odwiedziny krewnych i znajomych. Była to około 250 EUR.

Wykres 13. Średni wydatki turystów według celów w roku 2007 i 2008 w EUR.

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Tabela 2. Porównanie bilansu turystycznego w latach 2000-2008, w mln EUR.

Rok	Wpływy	Wydatki	Bilans
2000	1 529	2 009	- 480
2001	1 609	2 070	- 461
2002	1 664	2 118	- 454
2003	1 656	2 150	- 495
2004	1 669	2 273	- 604
2005	1 757	2 461	- 704
2006	1 891	2 723	- 832
2007	2 070	2 908	-838
2008	2 181	3 053	-872

Źródło: Statistics Finland- Finnish Tourist Board 2000-2009, data pobrania 25.05.2010.

Niekorzystny bilans turystyczny jaki ma miejsce w Finlandii od wielu lat spowodowany jest w dużym stopniu zamożnością kraju. Finowie wydają więcej, ponieważ zazwyczaj odwiedzają kraje biedniejsze od siebie i analogicznie dla turystów zagranicznych Finlandia jest krajem bardzo drogim, w którym starają się ograniczyć wydatki.

Różnica wpływów między wydatkami w roku 2008 wyniosła aż 872 mln EUR

III.RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ

Finowie lubią podróżować, szczególnie popularne są wypady poza miasto w celach wypoczynkowych.

Ponieważ rok 2009 minął pod znakiem kryzysu gospodarczego, miało to też wpływ na ilość podróży odbytych przez Finów, gdzie zanotowano spadek aktywności w stosunku do roku poprzedniego. Na szczęście rok 2010 przynosi poprawę, wracając z powrotem do stanu z 2008 roku.

3.1. Turystyka krajowa

Tabela 3. Podróże Finów z uwzględnieniem rodzaju zakwaterowania w roku 2009-2010.

	Liczba podróży	Zmiana 3/2010 - 3/2009	Podróże od Stycznia - Marca	Zmiana w 1-3/2010 - 1-3/2009
Podróże krajowe z opłaconym zakwaterowaniem	482 000	35%	1 145 000	17%
Podróże krajowe z bezpłatnym zakwaterowaniem	1 267 000	1%	4 501 000	9%
suma	1 749 000	9%	5 646 000	11%

Źródło: Statistics Finland, data pobrania 26.05.2010.

Do marca 2010 Finowie odbyli 1,7 miliona podróży krajowych w celach wypoczynkowych, co stanowiło wzrost o około 9% w stosunku do tego okresu z roku 2009.

Ponieważ większość Finów posiada swoje domki letniskowe, nie dziwi fakt iż 1,3 miliona Finów skorzystała z bezpłatnego zakwaterowanie, korzystając z własnych apartamentów bądź zostając u krewnych lub znajomych.

Ogromny wzrost zanotowano w ilości wycieczek wraz z zapłaconym zakwaterowaniem, różnica między marcem 2009 a marcem 2010 wyniosła aż 35 %.Dając w sumie około pół miliona wyjazdów.

Tabela 4. Rodzaje wyjazdów Finów w przedziale wiekowym 15-74 w roku 2008

Podróże ogółem	36 945 000
Podróże krajowe	31 091 000
Wypoczynek i rekreacja	27 138 000
Z zakwaterowaniem	5 080 000
Krótkie podróże, 1-3 noclegów	3 927 000
Długie podróże, więcej niż 4 noclegi	1 153 000
Podróże w czasie wolnym i wizyty	22 057 000
Biznes krajowy	3 953 000

Źródło: Statistics Finland, data pobrania 26.05.2010.

Jak widzimy z powyższej tabelki najbardziej popularne wśród Finów były podróże krajowe. Z 36 milionów podróży ogółem aż 31 to wyjazdy krajowe.

Głównym powodem wyjazdów był wypoczynek odbywany w czasie wolnym od pracy. Przeważały wyjazdy krótkie na 1 do 3 noclegów. Co możemy zinterpretować jako krótkie wyjazdy weekendowe dla rekreacji bądź w celu odwiedzenia krewnych.

3.2. Turystyka zagraniczna

W roku 2008 wkład turystów fińskich w turystykę światową wyniósł 4,5 miliard EUR, co jest znaczącym przyrostem w stosunku do lat poprzednich. Na 40 krajów przodujących dało to Finlandii miejsce 21. Finowie wydawali średnio 849 EUR na osobę podczas podróży.²

Turystyka zagraniczna jest w Finlandii bardzo popularna. Finowie zazwyczaj wyjeżdżają do krajów ciepłych Morza Śródziemnego lub do krajów sąsiadujących z ich państwem.

Bardzo popularnym i lubianym miejsce destynacji turystycznej dla Finów jest Tajlandia. Mówi się, że w okresie grudnia i stycznia, kiedy najwięcej Finów decyduje się na wyjazd do tego egzotycznego kraju, Tajlandia przygotowuje specjalne podwyższone ceny na przyjazd bogatych turystów

3.2.1. Najbardziej popularne miejsca destynacji Finów

Tabela 5. Długie wyjazdy, 4 lub więcej noclegów w roku 2008.

MIEJSCE DOCELOWE	IŁOŚĆ WYJAZDÓW
Ogółem wyjazdów	2193 000

² Wskaźnik użyteczność turystycznej zagranicznej, *Tourism Statistics UNWTO, UNWTO World Tourism Barometer 7/3 2009, World's Bank*

Hiszpania	370 000
Estonia	170 000
Grecja	146 000
Szwecja	135 000
Włochy	130 000
Tajlandia	88 000
Niemcy	81 000
USA	76 000
Francja	74 000

Źródło: www.mek.fi , data pobrania 26.05.2010.

Jak widzimy na tabeli w roku 2008 na długie wczasy w celach wypoczynkowych Finowie odbyli ponad 2 miliony podróży. Większość z nich miała miejsce w krajach Unii Europejskiej. Najbardziej popularna była ciepła Hiszpania. Prawie jedna piąta Finów wybrała się do tego kraju. Druga była Estonia, co o tak dużym wyniku może decydować sąsiedztwo kraju. W czołówce znalazła się również Grecja, Szwecja, Włochy, Tajlandia.

Tabela 6. Krótkie wyjazdy, 1-3 noclegów w roku 2008.

MIEJSCE DOCELOWE	IŁOŚĆ WYJAZDÓW
Ogółem wyjazdów	1 135 000
Estonia	544 000
Szwecja	203 000
Rosja	87 000
Niemcy	50 000
Litwa	44 000
Norwegia	27 000
Dania	27 000
Włochy	26 000
Wielka Brytania	18 000
Francja	17 000

Źródło: www.mek.fi , data pobrania 26.05.2010.

Na krótkie podróże jeden do trzech dni Finowie wybierali się w roku 2008 znacznie rzadziej niż na długie, prawie połowę mniej podróży. Nie dziwni fakt, że głównymi krajami

destynacji, w krótkich podróżach były kraje sąsiadujące z Finlandią: Estonia, Szwecja, Rosja, Niemcy.

Do wszystkich tych krajów można się bardzo szybko dostać wykorzystując linie lotnicze, promy czy drogę lądową, a w krótkich wyjazdach szybkość dotarcia jest najważniejszym czynnikiem motywującym do podróży.

Tabela 7. Wszystkie wyjazdy wypoczynkowe Finów w roku 2008.

MIEJSCE DOCELOWE	ILOŚĆ WYJAZDÓW
Ogółem wyjazdów	3 328 000
Estonia	714 000
Hiszpania	386 000
Szwecja	338 000
Włochy	156 000
Grecja	146 000
Niemcy	131 000
Rosja	125 000
Francja	90 000
Wielka Brytania	89 000
Tajlandia	89 000

Źródło: www.mek.fi , data pobrania 26.05.2010.

Zestawiając wszystkie wyjazdy wypoczynkowe Finów w roku 2008 widzimy znaczącą przewagę Estonii. Prawie jedna czwarta wszystkich podróżujących Finów wybrała się właśnie do tego kraju. Estonia przodowała zarówno w krótkich pobytach (1. miejsce) jak i w długich pobytach (2. miejsce). Kolejne miejsca zajęła Hiszpania oraz Szwecja. W statystyce na głównej pozycji z łączną sumą 89 tys. wyjazdów znalazła się Tajlandia. Świadczy to o dużej popularności tego kraju wśród Finów, zwłaszcza, że pod uwagę wzięte zostały tylko wyjazdy dłuższe, powyżej 4 dni.

Wzrost podróży odnotowały także Bułgaria i Turcja podobnie jak Egipt czy Cypr. Liczba podróży do Bułgarii wyniosła 66 000 co stanowi 70 procentowy wzrost w stosunku do roku 2007. Liczba podróży do Turcji wzrosła trzykrotnie i wyniosła 52 000.

3.3. Cele podróży

Tabela 8. Cel wyjazdów zagranicznych i krajowych w przedziale wiekowym od 15 - 74 w roku 2008.

Podróże ogółem	36 945 000
Wypoczynek	31 729 000
Interesy	5 216 000
Wycieczki zagraniczne	5 854 000
Wypoczynek	3 328 000
Interesy	1 146 000
Wycieczki morskie	1 146 000
Wycieczki krajowe	31091 000
Wypoczynek	27138 000
Interesy	3 953 000

Źródło: www.mek.fin , data pobrania 26.05.2010.

Jak widzimy powyżej głównym motywem wyjazdów Finów, zarówno za granice państwa jak i na wycieczki krajowe, są cele wypoczynkowe wraz z odwiedzinami znajomych i krewnych. Stanowią one znaczną przewagę nad celami biznesowymi. W wycieczkach zagranicznych bardzo popularne są również rejsy. Wartością dorównują podróżą biznesowym.

IV. ZNACZENIE RYNKU TURYSTYCZNEGO FIŃSKIEGO DLA POLSKI

4.1. Przyjazdy do Polski

W 2009 roku zanotowano 54 mln przyjazdów cudzoziemców do Polski, co stanowiło spadek o 10% w stosunku do roku poprzedniego, z czego 11 mln stanowili turyści, i był to spadek aż o 8 %. W pierwszym kwartale 2009 roku spadek nierezydentów wyniósł wśród turystów 19 %, ale znacznie podskoczył w trzecim dając już tylko wartość mniejszą o 3 % w stosunku do roku poprzedniego. Z pośród rynków europejskim warto zaznaczyć, że przy ogólnym spadku, zanotowano wzrost przyjezdnych jedynie z Finlandii, Grecji i Wielkiej Brytanii.³

Tabela 9. Przyjazdy cudzoziemców do Polski w latach 1999 do 2008, w tys.

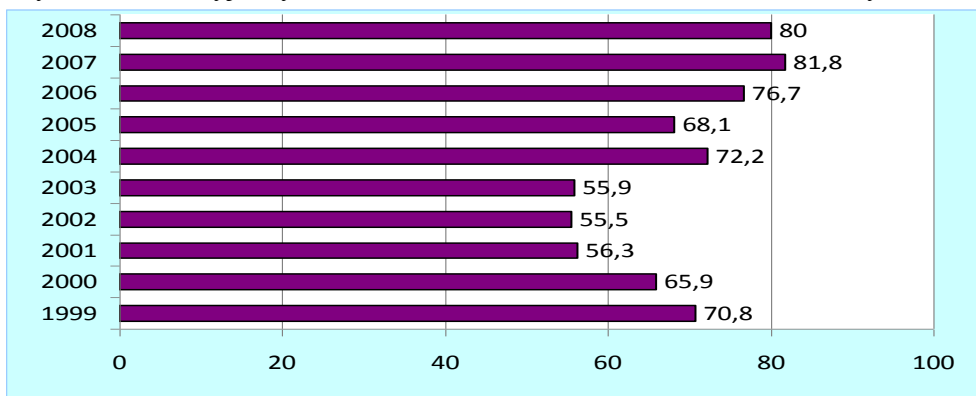
kraj	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Ogółem	89117.9	84514.9	61431.3	50734.6	52129.8	61917.8	64606.1	65114.9	66207.8	59935
Niemcy	53787.9	48902.7	31010.5	23654.7	25456.5	34122.1	37436.3	37192.1	38102.7	34 630
Czechy	13491.0	11985.0	9276.1	8313.2	8826.9	9285.8	7855.4	7101.5	7292.1	7 820
Ukraina	5302.8	6184.4	6417.7	5853.5	4829.8	4523.0	5278.9	5641.9	5443.8	3 320
Białoruś	4640.3	5919.6	5197.1	4241.7	3830.1	3522.8	3650.8	3911.8	3861.4	2 130
Słowacja	4234.4	3913.9	2642.1	2126.0	2896.3	4047.7	3378.1	3421.9	3209.9	3 740
Rosja	2114.0	2275.2	1969.2	1843.8	1534.1	1420.4	1598.8	1722.2	1626.4	1 290
Litwa	1449.5	1414.3	1393.2	1397.7	1365.8	1336.0	1344.2	1459.4	1391.7	1 930
Łotwa	482.1	421.0	411.7	400.6	421.8	391.7	345.0	409.7	484.6	540
Holandia	371.3	401.6	337.2	302.9	225.0	263.4	334.7	409.9	362.9	355
USA	260.7	288.1	267.8	235.4	250.2	280.8	339.7	353.5	331.0	270
Włochy	185.5	190.7	189.0	185.1	215.2	221.6	247.0	276.2	326.7	275
Francja	344.4	291.7	230.5	201.5	179.8	194.8	219.6	229.9	258.0	240
Estonia	351.9	258.5	221.8	186.1	194.4	165.6	156.1	185.6	236.1	185
Szwecja	207.7	205.2	191.6	191.1	198.0	213.8	213.7	224.0	222.0	210
Finlandia	70.8	65.9	56.3	50.5	55.9	72.2	68.1	76.7	81.8	80

Źródło: Polski instytut Turystyki, data pobrania 26.05.2010.

Przyjazdy Finów nie mają dużego wpływu na polską gospodarkę. W 2008 stanowiły znikome 0,13 % wszystkich przyjazdów do Polski.

³ Pomiary Polskiego Instytutu Turystyki na lata 2009.

Wykres 14. Przyjazdy Finów do Polski od roku 1999 do 2008, w tys.

Źródło: dane Polskiego Instytutu Turystyki, data pobrania 26.05.2010

Śledząc wykres powyżej możemy zauważyć za właściwie od 10 lat, przyjazdy Finów do Polski cały czas wzrastają. Oczywiście nie uniknęliśmy spadków, ale były one niewielkie i na przestrzeni dłuższego okresu nie były aż tak znaczące. Najlepszym rokiem był rok 2007, kiedy do Polski przyjechało 81,8 tys turystów fińskich.

Tabela 10. Przyjazdy zagranicznych turystów do Polski w 1. kwartale 2010.

Główne cele przyjazdów (%)	Ogółem	Niemcy	14 UE	Nowe kraje UE	Rosja, Białoruś Ukr.	Kraje zamorskie
Służbowe	30	21	29	45	36	19
Turystyczne	17	21	25	8	9	0
Odwiedziny	18	20	21	20	14	43
Tranzyt	4	6	2	2	4	0
Zakupy	11	11	3	4	26	0
Inne cele	20	21	20	21	11	38

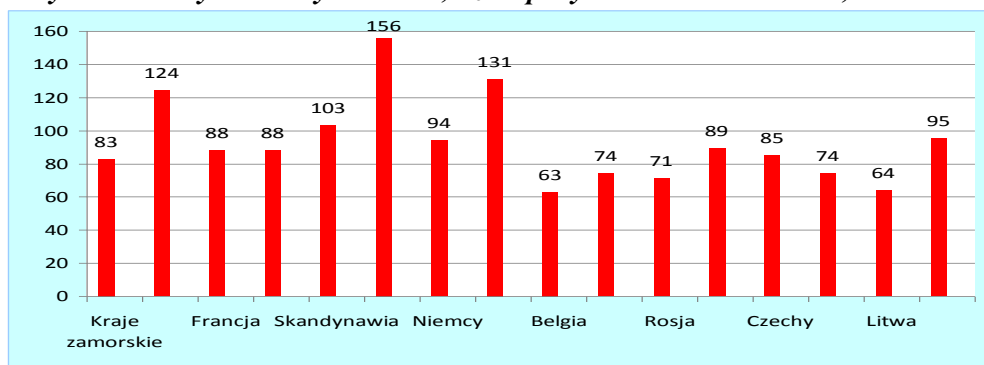
Źródło: dane Polskiego Instytutu Turystyki, data pobrania 26.05.2010.

W pierwszym kwartale 2010 roku zanotowano spadek przyjazdów cudzoziemców do Polski 2 % w stosunku do tego samego czasu w roku poprzednim, dając łącznie sumę około 12, 1 miliona odwiedzających. Z obiektów zakwaterowania skorzystało o 3,2% więcej podróżnych niż w 2009 roku. Liczba udzielonych noclegów wzrosła o 1,9%. Największy wzrost liczby udzielonych noclegów zanotowano dla krajów Dalekiego Wschodu: Chiny,

Indie, Japonia. Wśród krajów europejskich na uwagę zasługuje : Łotwa i Finlandia, oraz Portugalia, Hiszpania, Słowenia, Rumunia i Grecja.

4.2. Wydatki turystów

Wykres 15. Wydatki turystów na 1, dzień pobytu w 1. kwartale 2010, w USD.

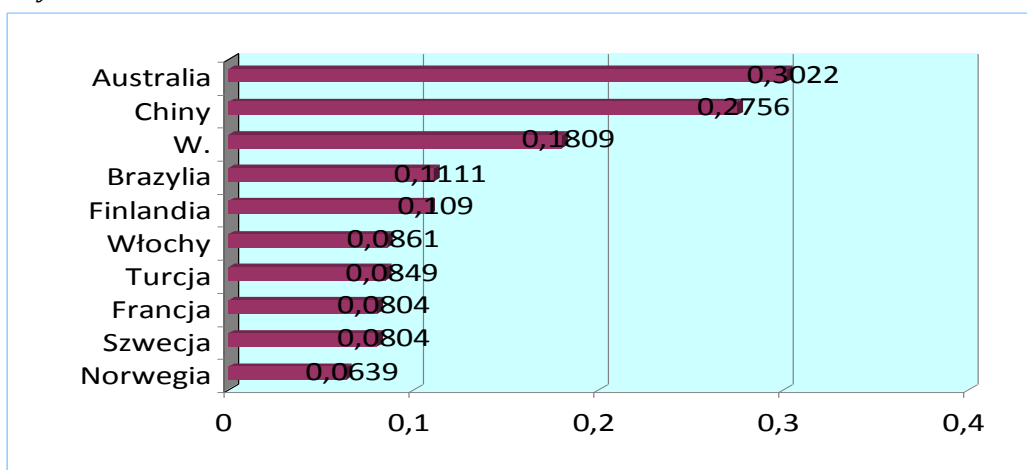

Źródło: dane Instytutu Turystyki w Polsce, data pobrania: 26.05.2010.

Jak widzimy na wykresie powyżej przeciętne wydatki turystów na terenie Polski wyniosły w pierwszym kwartale 2010 roku 284 USD na osobę, dający tym samym 85 USD na osobę na jeden dzień pobytu. Niestety są to wartości dużo niższe niż w roku 2009, które wyniosły odpowiednio 131 USD i 580 USD. Jest to wynikiem światowego kryzysu gospodarczego, który trwa na arenie światowej już prawie dwa lat.

Średnie wydatków turystów przyjeżdżających z Finlandii na jeden dzień pobytu oraz na jedną osobę są wyższe niż przed rokiem i wynoszą nieco więcej niż przeciętna średnia dla Skandynawii dając odpowiednio 109 USD i 570 USD.

Wykres 16. wzroście wartości wskaźnika WUTZ 2009 Polska do 2008.

*Źródło: dane Instytutu Turystyki w Polsce, Wskaźnik użyteczności turystyki zagranicznej.
WUTZ 2009, data pobrania 26.05.2010.*

Zgodnie ze wskaźnikiem użyteczności turystyki zagranicznej, który w najbardziej obrazowym stopniu opisuje nam wpływ Finów na polski rynek turystyczny, widzimy że Finlandia zajmuje 24 miejsce, jest to dość wysoka pozycja zwłaszcza, iż ujętych zostało aż 40 państw. Zwrócić uwagę musimy też na fakt, iż Finlandia jest bardzo słabo zaludnionym krajem, a tak wysoka pozycja świadczy o popularności podróży Finów i o wysokim przeciętnym wydatku na dzień na turystykę.

Oczywiście od wielu lat największe wpływy na polski rynek turystyczny mają Niemcy. To one nieprzerwanie zajmują pierwsze miejsce w rankingu.

4.3 Zakwaterowanie

Tabela 11. Ilość obcokrajowców korzystająca z usług noclegowych w 2009, w tys.

	Korzystający	zmiana	Noclegi	zmiana
RAZEM	3861,9	-5%	9609,4	-6%
Niemcy	1126,5	-1%	3797,3	-4%
Stara UE bez Niemiec	1341,2	-5%	2932,1	-7%
Austria	54,8	0%	111,4	3%
Finlandia	47,5	3%	98,3	5%
Francja	174	-5%	359,4	-7%
Hiszpania	112,8	2%	234,4	3%
Niderlandy	101	-8%	201,4	-10%
Szwecja	108,9	-5%	242,1	-2%
Wielka Brytania	340,5	-12%	762,7	-14%
Włochy	180,4	-2%	408,7	-4%
zamorskie	235,1	-9%	521	-12%
Rosja	161,4	-18%	314,5	-14%
Norwegia	91	-10%	224	-3%
Pozostałe	235,8	8%	531	10%

Źródło: dane GUS, data pobrania 26.05.2010.

Analizując bazę noclegową na podstawie danych zarejestrowanych przez GUS w 2009 widzimy 5 % spadek w stosunku do roku 2008. Łączenie z bazy noclegowej skorzystało 3861,9 tys zagranicznych turystów. Niestety spadek nastąpił również w ilości noclegów o 6%. Jeśli chodzi o Finów to w roku 2009 przenocowało ich 47,5 tys i był to wzrost o 3%, liczba zanotowanych noclegów wyniosła 98,3 tys i tu również zanotowano wzrost o 5 %.

V. ZAKOŃCZENIE

Najbardziej na wschód wysunięty kraj Skandynawii przez wiele lat wydawał się nieco odsunięty na ubocze, odizolowany od głównych destynacji turystycznych. W swojej pracy starałam się udowodnić, że Finlandii chociaż jest krajem dalekiej północy o bardzo surowym klimacie coraz częściej staje się celem podróży. W dobie kiedy turyści zaczęli cenić dzikość przyrody, cisze i spokój bardziej niż słońce i zatłoczone plaże, państwo to wydaje się być idealnym miejscem wakacji. Dlatego nie dziwi fakt wzrostu popularności Finlandii w ostatnich latach na rynku turystyki światowej. Również Finowie coraz częściej decydują się na podróż.

Ze względu na specyficzny rodzaj turystów odwiedzających ten kraj, ukierunkowanych głównie na turystykę kwalifikowaną i krajoznawczą fiński rynek turystyczny jest mniej wrażliwy na wahania gospodarcze niż gospodarki krajów typowo turystycznych jak Grecja czy Hiszpania.

Sama od pewnego czasu planuje wyjazd do tego kraju, związany z programem studenckim Erasmus. Spośród kilku państw jakie miałam do wyboru, Finlandia wydała mi się tym najbardziej interesującym tajemniczym krajem, który chciałabym poznać. Przygotowanie tej pracy upewniło mnie tylko w słuszności podjętej decyzji.

VI. BIBLIOGRAFIA

1. Border Interview Survey "*Ulkomaiset matkailijat Suomessa vuonna 2008*"
2. Kruczek, „*Europa, Geografia Turystyczna*”, Proksenia, Kraków 2005
3. Kubicki Paweł, „*Finlandia- przewodnik praktyczny*”, Pascal, 2008
4. Wskaźnik Użyteczności Turystyki Zagranicznej WUTZ 2009 Warszawa listopad 2009 r.
5. www.mek.fi
6. www.stat.fi
7. www.stat.gov.pl
8. www.visitfinland.com
9. www.architektura.info
10. www.gim.komorow.edu.pl
11. www.architektura.info
12. <http://oen.dydaktyka.agh.edu.pl>
13. www.ostatniaszuflada.pl
14. www.fostertravel.pl
15. www.gim.komorow.edu.p
16. <http://img268.imageshack.us>
17. www.google.pl/imagines
18. <http://translap2000.chez.com>

SPIS RYSUNKÓW

- Rys.1. Zorza polarna w Finlandii str.2
- Rys.2. Mapa polityczna Finlandii str. 3
- Rys.3. Budynki Firmy Nokia w Helsinkach str.6
- Rys.4. Liczba urodzonych dzieci na 1000 mieszkańców str. 9
- Rys.5. Przykład długiego fińskiego wyrazu str. 11
- Rys.6. Wyścigi reniferów w Finlandii str. 13
- Rys.7. Fińskie bagna i torfowiska str. 14
- Rys.8. Jezioro Saimaa str. 15
- Rys.9. Zorze polarne str. 16
- Rys.10. Cerkiwe Prawosławna w Helsinkach str. 17
- Rys 11. Panorama Turku wraz z zabytkami. str. 18
- Rys.12. Wyspy Alandzkie str. 18
- Rys 13. Mikkeli str. 19

Rys.14.Oulu widok z lotu ptaka str. 20

Rys.15. Rovaniemi str. 20

SPIS WYKRESÓW

Wykres 1. Przyjazdy zagraniczne do Finlandii w latach 2000-2009.

Wykres 2. Liczba noclegów zarejestrowanych i niezarejestrowanych
latach 2000-2009.

Wykres 3. Turyści zagraniczni odwiedzający Finlandie w latach 2004-2008 .

Wykres 4. Turyści odwiedzający Finlandie w poszczególnych miesiącach
w roku 2008, liczone w tyś.

Wykres 5. Struktura wieku i płci turysty zagranicznego, który odwiedził
Finlandie w roku 2008, w tyś.

Wykres 6. Struktura turysty według płci i celu odwiedzin w Finlandii
w roku 2008, w procentach.

Wykres 7. Cele przyjazdów turystów w ciągu roku, w 2008 roku, w tyś.

Wykres 8. Rodzaj transportu w stosunku do celu podróży w roku 2008, w tyś
w roku 2008, w tyś.

Wykres 9. Główne destynacje turystów w 2008 roku, w tyś.

Wykres 10. Średnia długość pobytu według kraju przybycia w roku 2008.

Wykres 11. Średnia długość pobytu według celu przyjazdu w 2008 roku.

Wykres 12. Miejsce zakwaterowania turystów w roku 2008 w tyś.

Wykres 13. Średni wydatki turystów według celów w roku 2007 i 2008 w EUR. **Błąd! Nie zdefiniowano zakładek.**

Wykres 14. Przyjazdy Finów do Polski od roku 1999 do 2008, w tyś.

Wykres 15. Wydatki turystów na 1, dzień pobytu w 1. kwartale 2010, w USD.

Wykres 16. wzroście wartości wskaźnika WUTZ 2009 Polska do 2008.

SPIS TABEL

Tabela 1. Cel przyjazdów według kraju pochodzenia turystów, w 2008 roku, w tyś. str. 28

Tabela 2. Porównanie bilansu turystycznego w latach 2000-2008, w mln EUR str. 33

Tabela 3. Podróże Finów z uwzględnieniem rodzaju zakwaterowania w 2009- 2010 str.
Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Tabela 4. Rodzaje wyjazdów Finów w przedziale wiekowym 15-74 w roku 2008 str. 35

Tabela 5. Długie wyjazdy, 4 lub więcej noclegów w roku 2008. str.

Tabela 6. Krótkie wyjazdy, 1-3 noclegów w roku 2008. str.

Tabela 7. Wszystkie wyjazdy wypoczynkowe Finów w roku 2008. str.

Tabela 8. Cel wyjazdów zagranicznych i krajowych w przedziale wiekowym
od 15 - 74 w roku 2008. str. 39

Tabela 9. Przyjazdy cudzoziemców do Polski w latach 1999 do 2008, w tyś. str. **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Tabela 10. Przyjazdy zagranicznych turystów do Polski w 1. kwartale 2010. str.

Tabela 11. Ilość obcokrajowców korzystająca z usług noclegowych w 2009, w tyś. str. 43

Wyrażam zgodę na opublikowanie przez mnie wykonanego projektu na stronie AWF Kraków. Oświadczam, że został on wykonany zgodnie z obowiązującymi zasadami i nie narusza niczyich praw autorskich.